

– Beiggi mín hevði neyvan sagt nei til, at vit fluttu inn til hansara at búgva, men umstøðurnar har eru ikki nóg tryggjar og góðar, tí har kemur nógv fólk á gátt. Fluttu vit inn til hansara at búgva, soleiðis sum umstøðurnar eru, er vandi fyri, at barnaverndin hevði komið uppí, og tað gongur slett ikki.

Hon sigur, at best hevði verið, um hon og genturnar finga eitt rímligt leigumál á fastlandinum, tí umframt at genturnar vilja halda fram at ganga í skúla, hevur hon sjálv eisini ætlanir um at gera kokkaskúlan í Klaksvík lidnan.

Haraftrat kemur, at onkur av gentunum eisini gongur til sálarfrøðing her á fastlandinum.

Hugsar um genturnar

Orsøkin til, at Arnhild Maria Poulsen

fór á kokkaskúla, er, at hon brennur eftir at fáa sær eina útbúgving sum kokkur.

– Eftir loknað útbúgving, fari eg at søkja umborð á eitt fiskiskip, soleiðis at eg kann tjena pengar og geva gentunum eitt trygt og gott heim. Tað er mítt fremsta mál í lívinum.

Hon sigur, at støðan hjá henni og gentunum als ikki er til at halda út. At tey ikki vita sær tak yvir høvdið, er tað ringasta, og síðan kemur hin figgarligi parturin, sum eisini er ein stórur og tyngjandi trupulleiki, tí ringt er at fáa endarnar at røkka.

– Tá eg gekk í skúla, noyddist eg at taka lán fyri olju og mat á borðið, og ein av gentunum noyddist at rinda fyri internetið burtur av sínum líta studningi, tí hon býr heima.

Fyri eini tíð síðan finga hon og

genturnar eitt leigumál í Sørvági, og tá gjørdi hon av at siga leigumálið á Skipanesi upp.

– Vit høvdu rindað fyri leigu, og tá neyðugt var at brúka fimm dagar til at vaska húsini í, varð einki avtalað um nakað depositum. Men, tá vit høvdu verið í húsunum í ein dag, kravdi útleigarin at fáa meira pening. Tað hevði eg ikki ráð til, og vit máttu so nakkalong útaftur. Á veg út úr húsunum aftur, presenteraði eigarin nýggja leigaran fyri okkum. Hetta var eitt stórt bakkast fyri okkum, og vit noyddust tá at blaka alt, vit høvdu havt við okkum, í kjallaran hjá beiggyja mínum í Miðvági. Vit finga ikki alla leiguna aftur, sum vit høvdu goldið.

Arnhild Maria Poulsen sigur, at hevði útleigarin, sum eigur húsini á Skipanesi, viljað gjørt okkurt við

tey og fingið bast blámusoppinum, høvdu tey ivaleyst viljað hildið fram við leigumálinum.

– Men, sum er, kunnu vit slett ikki búgva her, tí henda tíðin hevur virkliga gingið út yvir heilsuna hjá okkum øllum. Vit skulu brúka dagin í dag og morgindagin at vaska húsini í, og síðan skulu vit levera lyklarnar. Tá hetta er gjørt í morgin, standa vit úti á gøtuni við ongum leigumáli og hava bara bilin at fara í, sigur ein hugtung mamma, sum ikki veit síni livandi ráð.

Arnhild Maria Poulsen eigur fyra gentur. Hin elsta, sum er 27 ár, og sum ikki áður er nevnd í hesi grein, býr í Suðuroy.

Um onkur lesari kundi hugsað sær at hjálpt familjuni við leigumáli, er Arnhild at hitta á tlf. 581338.

– Vit hava ongastaðni at fara, og vit hava ongan, sum vit kunnu søkja okkum hjálp hjá. Vit hava bara bilin at fara í, sigur Arnhild Maria Poulsen, sum í morgin stendur úti á gøtuni við trimum gentum